

det på længere sigt kun være nødvendigt at opretholde en årlig beløbsramme på ca. 3 mill. kr. til fortsættelse af de to specielle garantiordninger i den gældende lovs §§ 7-8. Bortfaldet af garantiordningen i henhold til lovens § 6 vil imidlertid ikke muliggøre et omgående bortfald af hele den resterende del af den hidtidige garantiramme, idet der i medfør af denne bestemmelse er udstedt tilsagn om nye garantier, som først kan sættes i kraft, efter at hjemmelen i § 6 er bortfaldet, ligesom der også i de første finansår, efter at lovændringen er trådt i kraft, må foretages forhøjelser af sådanne tilsagn på grund af omkostningsstigninger (jfr. lovforslagets § 19, stk. 3). En garantiramme må med henblik herpå fastsættes i de årlige finanslove.

Lovforslaget vil næppe få væsentlige finansielle eller administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslagets gennemførelse vil derimod medføre en vis forøgelse af udgifterne til den statslige administration. Direktoratet for Egnsudvikling, der i forvejen er underbemandet, vil ikke kunne foretage den af de nye og væsentligt forøgede bistandsordninger nødvendiggjorte sagsbehandling uden en forøgelse af direktoratets personale. Forøgelsen ventes dog at kunne begrænses til 3-4 akademiske medarbejdere og 2 assistenter. Dette vil stærkt aktualisere direktoratets lokale problemer, der allerede er rejst over for Silkeborg kommune, som er kontraktligt forpligtet til at udleje andre og mere velegnede lokaler end de nuværende til direktoratet til kostpris. Hertil kommer andre udgifter til administration, bl. a. til konsulentbistand udefra, der udgør en væsentlig post på direktoratets driftsbudget. Den samlede forøgelse af de årlige udgifter ved lovens administration skønnes ialt at ville udgøre ca. 800.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

De foreslåede regler svarer til reglerne i den gældende lovs § 1.

Til § 2.

De foreslåede bestemmelser svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 2.

Til § 3.

Til stk. 1.

Ved den foreslåede formulering er alene tilsigtet en tilpasning af lovteksten under hensyn til den foretagne opdeling af finansministeriet og til den reduktion, der er sket i antallet af kommunale landsorganisationer siden lovens vedtagelse. Ændringsforslaget bestemmer, at der som hidtil udnævnes 2 repræsentanter for de kommunale organisationer,

således at de repræsenterer henholdsvis Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen i Danmark.

Til stk. 2-6.

De foreslåede bestemmelser svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 3, stk. 2-6.

Til § 4.

De foreslåede bestemmelser svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 4.

Til § 5.

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 5, stk. 1.

Til stk. 2.

Efter den gældende formulering af § 5, stk. 2, har Egnsudviklingsrådet ansvaret for formuleringen af en mere præcis lokaliseringspolitik inden for de enkelte egnsudviklingsområder.

I sin hidtidige administration af loven har rådet lagt vægt på, at de projekter, hvortil der ydes støtte, får en sådan geografisk placering, at der er rimelig grund til at antage, at virksomheden kan trives på det pågældende sted, og at statens engagement ikke udsættes for særlig risiko som følge af den valgte placering. I det store og hele synes disse hensyn at være opfyldt for de virksomheder, hvortil Egnsudviklingsrådet hidtil har ydet bistand, og en fejllokalisering i den forstand, at virksomhederne ikke har kunnet trives med den valgte beliggenhed, hører til de ganske få undtagelser.

I denne forbindelse kan der imidlertid ikke bortses fra, at en meget væsentlig del af de med egnsudviklingsstøtte etablerede virksomheder har været inden for produktionsgrene, hvor kravene til transport, art og uddannelse af arbejdere, funktionærer og teknikere og behovet for serviceydelser udefra ikke har været særlig udtalte.

Egnsudviklingsrådet har over for handelsministeren i en skrivelse af 29. april 1971 bl. a. givet udtryk for, at også andre synspunkter end de rent erhvervsøkonomiske må indgå med større vægt i overvejelserne ved formulering af en lokaliseringspolitik, og at der tillige må tages hensyn til befolkningens bosætningspræferencer. Det gælder endvidere udbygningen af samfundets grundlagsinvesteringer, hvor bredere samfundsmæssige hensyn må tilgodeses, og det gælder forureningsproblematikken og en række andre grundlæggende forhold, hvor afgørelsen i vidt omfang må træffes af planlægningsmyndighederne.

Det er derfor rådets opfattelse, at den indflydelse på planlægningen, rådet kan udøve på grundlag af